

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja

Druk nr 3759
Warszawa, 21 lutego 2005 r.

Pan
Włodzimierz Cimoszewicz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o pożyczkach dla publicznych zakładów opieki zdrowotnej.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy panią poseł Elżbietę Radziszewską.

(-) Łukasz Abgarowicz; (-) Zbigniew Chlebowski; (-) Grzegorz Dolniak; (-) Waldy Dzikowski; (-) Zyta Gilowska; (-) Stanisław Gorczyca; (-) Cezary Grabarczyk; (-) Aleksander Grad; (-) Tadeusz Jarmuziewicz; (-) Ewa Kopacz; (-) Konstanty Miodowicz; (-) Sławomir Nowak; (-) Alicja Olechowska; (-) Tadeusz Parchański; (-) Teresa Piotrowska; (-) Kazimierz Plocke; (-) Edward Płonka; (-) Elżbieta Radziszewska; (-) Jan Rokita; (-) Sławomir Rybicki; (-) Jan Rzymelka; (-) Leszek Samborski; (-) Grzegorz Schetyna; (-) Krystyna Skowrońska; (-) Krystyna Szumilas; (-) Iwona Śledzińska-Katarasińska; (-) Tomasz Tomczykiewicz; (-) Stanisław Żmijan; (-) Marek Żyliński.

USTAWA

z dnia.....

o pożyczkach dla publicznych zakładów opieki zdrowotnej

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1.

Ustawa określa:

- 1) zasady udzielania przez Skarb Państwa pożyczek publicznym zakładom opieki zdrowotnej,
- 2) tryb postępowania w sprawie udzielania pożyczek i ich umarzania.

Art. 2.

1. Ilekroć w ustawie jest mowa o pożyczce – należy przez to rozumieć pożyczkę udzielaną przez Skarb Państwa ze środków przewidzianych w ustawie budżetowej na zasadach określonych w tej ustawie.

2. Pożyczkę z budżetu państwa zaciągnąć mogą:

- 1) publiczne zakłady opieki zdrowotnej w rozumieniu art.8 ust.2 ustawy ust.2 z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (Dz.U. Nr 91, poz.408, z późn. zm.) prowadzone w formie samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej;
- 2) jednostki badawczo – rozwojowe realizujące zadania określone w art.1 ust.2 pkt.1 ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej

- zatrudniające na dzień 31 grudnia 2004r. powyżej 50 osób, zwane dalej „zakładami” (Dz.U. Nr 91, poz.408, z późn. zm.).

3. Zakład opieki zdrowotnej powstały w wyniku połączenia zakładów opieki zdrowotnej może zaciągnąć pożyczkę z budżetu państwa, gdy co najmniej jeden z publicznych zakładów opieki zdrowotnej podlegających połączeniu, spełniał przed połączeniem warunek, o którym mowa w ust. 2.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, udzielona pożyczka dotyczy tylko tego publicznego zakładu opieki zdrowotnej, który spośród zakładów podlegających połączeniu spełniał warunek, o którym mowa w ust.2.

Art.3.

1. Przez podmiot, który utworzył zakład należy rozumieć organy:
  - 1) wymienione w art. 8 ust.1 pkt 1-3a ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 o zakładach opieki zdrowotnej (Dz.U. Nr 91, poz.408, z późn. zm.),
  - 2) sprawujące nadzór nad jednostką badawczo-rozwojową w rozumieniu ustawy z dnia 25 lipca 1985 r. o jednostkach badawczo-rozwojowych, (Dz.U. z 2001 r. Nr 33, poz.388, z późn. zm.).
2. Przez kierownika zakładu należy rozumieć również dyrektora jednostki badawczo-rozwojowej, o której mowa w ust. 1 pkt 2.

Rozdział 2

Zasady udzielania pożyczek

Art. 5.

1. Skarb Państwa udziela zakładowi pożyczki, o której mowa w art.2 ust.1 po spełnieniu łącznie następujących warunków:
  - 1) złożeniu przez ten zakład wniosku o pożyczkę do Banku Gospodarstwa Krajowego, zwanego dalej BGK,
  - 2) po ustanowieniu zabezpieczeń na rzecz Skarbu Państwa na wypadek roszczeń wynikających z niewypełnienia warunków umowy o pożyczkę w postaci zabezpieczenia rzeczowego na majątku własnym, weksla in blanco lub zabezpieczenia udzielonego przez podmiot, o którym mowa w art. 3 ust. 1,
  - 3) uzyskaniu pozytywnej opinii Narodowego Funduszu Zdrowia, która w szczególności uwzględnia celowość przeznaczenia środków z pożyczki z budżetu państwa, o którym mowa w art. 7 ust. 1 pkt 3,
  - 4) wydaniu decyzji o udzieleniu pożyczki przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.
2. Pożyczka jest udzielona zakładowi w kwocie nie wyższej niż suma:
  - 1) należności z tytułu zobowiązań, które zakład posiadał lub posiada wobec pracowników, w zakresie roszczeń wynikających z art.4a ustawy z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie innych ustaw (Dz.U. z 1995 r. Nr 1, poz.2, z późn. zm.), powstałych w 2001 i 2002 roku,
  - 2) kosztów opłaty prowizyjnej za podejmowane przez BGK czynności, o których mowa w art. 9 ust. 1.
3. Łączna kwota pożyczek z budżetu państwa jest ustalona w ustawie budżetowej, z zastrzeżeniem art. 12.

4. Środki pochodzące z pożyczki, o której mowa w art. 2 ust. 1, nie podlegają egzekucji.

Art.6.

1. Pożyczka, o której mowa w art.2 ust.1 jest udzielana na zaspokojenie następujących zobowiązań:

- 1) w pierwszej kolejności – na zaspokojenie należności z tytułu roszczeń pracowników, wynikających z art. 4a ustawy z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie innych ustaw,
- 2) na pokrycie kosztów opłaty prowizyjnej, o której mowa w art. 5 ust 2 pkt 2,
- 3) na spłatę należności z tytułu zobowiązań publicznoprawnych,
- 4) na spłatę należności cywilnoprawnych,

a w przypadku braku zobowiązań, o których mowa w pkt 1, 3– 4

- 5) na wsparcie działań polegających na restrukturyzacji zatrudnienia i zmianach w strukturze organizacyjnej zakładu.

2. Pożyczka może być udzielona zakładowi tylko jeden raz.

Art. 7.

1. Wniosek, o którym mowa w art.5 ust. 1 zawiera:

- 1) nazwę zakładu oraz jego siedzibę i adres,
- 2) wnioskowaną kwotę pożyczki z budżetu państwa, o której mowa w art. 2 ust. 1, z wyodrębnieniem jej części zgodnie z art. 5 ust.2,
- 3) propozycje przeznaczenia pożyczki w ramach działań, o których mowa w art. 6 ust. 1,
- 4) listę osób zatrudnionych w zakładzie wg stanu na dzień 1 stycznia 2001 r., do których stosuje się przepisy art. 4a ustawy z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie innych ustaw,
- 5) listę pracowników zakładu na dzień 31 grudnia 2004 r.,
- 6) informację o stanie realizacji zobowiązań wynikających z art. 4a ustawy z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie innych ustaw, wobec osób, o których mowa w pkt 4,
- 7) spis dłużników z podaniem wysokości zobowiązań każdego z nich wobec zakładu, w podziale na kwotę wierzytelności głównej i odsetki, według stanu bieżącego oraz na dzień 31 grudnia 2004 r., a także listę zabezpieczeń tych wierzytelności,

- 8) spis wierzycieli wierzytelności publicznoprawnych ze wskazaniem kwot zaległości i odsetek, według stanu bieżącego oraz na dzień 31 grudnia 2004 r., a także listę zabezpieczeń tych wierzytelności,
- 9) spis wierzycieli wierzytelności cywilnoprawnych, z podaniem wysokości wierzytelności każdego z nich w podziale na kwotę wierzytelności głównej i odsetki, według stanu bieżącego oraz na dzień 31 grudnia 2004 r., a także listę zabezpieczeń tych wierzytelności,
- 10) wykaz zobowiązań pozabilansowych z podaniem wysokości każdego z nich według stanu bieżącego oraz na dzień 31 grudnia 2004 r.,
- 11) kopie tytułów egzekucyjnych lub wykonawczych wystawionych wobec zakładu,
- 12) kopię ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych wraz z informacją o ustanowionych na nich obciążeniach,
- 13) wykaz toczących się postępowań sądowych i administracyjnych,
- 14) wykaz postępowań restrukturyzacyjnych prowadzonych na podstawie odrębnych ustaw,
- 15) wykaz tytułów wykonawczych lub egzekucyjnych wystawionych przez zakład wobec Narodowego Funduszu Zdrowia, Skarbu Państwa lub innej jednostki sektora finansów publicznych z tytułu zobowiązań wobec pracowników wynikających z ustawy z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie innych ustaw,
- 16) sumę kwot uzyskanych od Skarbu Państwa na realizację roszczeń pracowniczych wynikających z art. 4a ustawy z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie innych ustaw.

2. Do wniosku dołącza się:

- a) opinię podmiotu, o którym mowa w art.3 ust. 1,
- b) opinię Narodowego Funduszu Zdrowia.

3. Podmiot, o którym mowa w art. 3 ust. 1 wydaje zakładowi opinię w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku o pożyczkę.

4. Narodowy Fundusz Zdrowia wydaje zakładowi opinię, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku o pożyczkę wraz z załączoną opinią, o której mowa w ust.3.

5. Nieprzedłożenie w przewidzianych terminach opinii, o których mowa w ust.3 i 4 jest równoznaczne z wydaniem opinii pozytywnej.

6. Bank Gospodarstwa Krajowego występuje w terminie 14 dni od otrzymania wniosku o pożyczkę do ministra właściwego do spraw finansów publicznych z wnioskiem o wydanie decyzji o udzielenie zakładowi pożyczki, o której mowa w art. 2 ust. 1.

7. Wniosek o wydanie decyzji, o którym mowa w ust. 6 zawiera:

- 1) wniosek zakładu o pożyczkę;
  - 2) opinię BGK dotyczącą spełnienia wszystkich wymogów formalnoprawnych.
8. Minister właściwy do spraw finansów publicznych wydaje decyzję, o której mowa w art. 5 ust. 1 pkt 4 w terminie 14 dni.

Art.8.

1. Skarb Państwa zawiera z zakładem umowę o pożyczkę, o której mowa w art. 2 ust. 1, w okresie miesiąca od wydania decyzji, o której mowa w art. 5 ust. 1 pkt 4.
2. Środki z pożyczki są wypłacane zakładowi w jednej racie według kolejności wydania decyzji, o których mowa w art. 7 ust. 8.
3. Należność główna z tytułu pożyczki zostaje spłacona do 31 grudnia 2010 roku.
4. Przedterminowa spłata należności głównej z tytułu pożyczki jest wolna od dodatkowych opłat.
5. Okres karencji w spłacie pożyczki wynosi 12 miesięcy od dnia udzielenia pożyczki.
6. Odsetki od pożyczki są spłacane w okresach miesięcznych albo kwartalnych.
7. Pożyczka jest oprocentowana w wysokości 3% w stosunku rocznym.
8. Umowa o pożyczkę określa w szczególności:
  - 1) termin wypłaty środków z pożyczki,
  - 2) terminy i sposób spłaty należności głównej z tytułu pożyczki oraz terminy i sposób spłaty odsetek od tej pożyczki,
  - 3) numery rachunków bankowych, na które zakład będzie dokonywał spłat należności głównej z tytułu pożyczki i odsetek od tej pożyczki,
  - 4) rodzaje zabezpieczeń, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2,
  - 5) szczególne warunki umorzenia, o którym mowa w art. 11.
9. Niespłacenie przez zakład dwóch kolejnych rat należności głównej lub dwóch kolejnych rat odsetkowych lub wykorzystanie środków z pożyczki w sposób niezgodny z art. 6 ust. 1 skutkuje postawieniem umowy o pożyczkę w stan natychmiastowej wymagalności. W tym przypadku przepisu art. 5 ust. 4 nie stosuje się.

Art. 9.

1. Czynności związane z udzieleniem pożyczki, o której mowa w art.2 ust. 1, podejmuje w imieniu Skarbu Państwa BGK, w tym w szczególności:

- 1) przyjmuje wniosek zakładu o udzielenie pożyczki i dokonuje jego analizy pod względem formalnoprawnym,
  - 2) występuje do ministra właściwego do spraw finansów publicznych o wydanie decyzji o udzielenie pożyczki,
  - 3) podpisuje umowę o pożyczkę z zakładem, który spełnia warunki określone w art. 7.
2. Opłata prowizyjna dla BGK za podejmowanie czynności, o których mowa w ust. 1, będzie potrącona z pierwszej raty pożyczki.
  3. BGK podejmuje także, w imieniu Skarbu Państwa czynności związane z nadzorowaniem wykonywania przez zakład umowy o pożyczkę w tym w szczególności:
    - 1) nadzoruje zgodność wykorzystania środków z pożyczki z art. 6 ust. 1,
    - 2) stawia za zgodą ministra właściwego do spraw finansów publicznych, pożyczkę w stan natychmiastowej wymagalności, w przypadku, o którym mowa art. 8 ust. 8,
    - 3) dokonuje oceny spełnienia przez zakład warunków umorzenia, o którym mowa w art. 11, i przekazuje ją do wiadomości ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych.
  4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia wysokość opłaty prowizyjnej, o której mowa w art. 5 ust. 2, pkt 2 uwzględniając poziom ustalonych przez BGK prowizji i opłat za rozpatrywanie wniosków o kredyt ze środków funduszy utworzonych, powierzonych lub przekazanych BKG na podstawie odrębnych ustaw.
  5. BGK podejmuje, w imieniu Skarbu Państwa, czynności zmierzające do odzyskania kwot niespłaconej przez zakład pożyczki, o której mowa w art. 1 ust. 1, lub odsetek od tej pożyczki, za wynagrodzeniem.
  6. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 5, przysługuje w wysokości 3% wyegzekwowanej kwoty; nie niższe jednak od rzeczywistych kosztów uzasadnionych działań windykacyjnych. Wynagrodzenie jest potrącanie z wyegzekwowanej kwoty.
  7. Przy podejmowaniu działań, o których mowa w ust. 5, BKG ma prawo, bez uzyskania pisemnego oświadczenia o poddaniu się egzekucji, wystawić bankowy tytuł egzekucyjny stosownie do art. 96-98 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz.665, z późn. zm.).
  8. Szczegółowe warunki podejmowania przez BGK czynności, o których mowa w ust. 1, 3 i 5 oraz sposobu ustalania wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 5 i zwrotu kosztów uzasadnionych działań windykacyjnych, o których mowa w ust. 6, określi umowa zawarta z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych.

Art.10.

1. W przypadku, gdy indywidualne roszczenia pracowników wynikające z art. 4a ustawy z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie innych ustaw podlegają spłacie, spłaty tej dokonuje się do dnia 31 grudnia 2005 roku.

2. Kwotę spłaty dla pracownika (K_s) wylicza się według wzoru:

$$K_s = (203 \text{ zł} \times 12) + (313,24 \text{ zł} \times 12),$$

gdzie:

a) kwota 203 zł - odpowiada przyrostowi przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w kwocie 203 zł, o których mowa w art. 4a ust. 1 ustawy z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie innych ustaw, w 2001 roku;

b) kwota 313,24 zł – odpowiada przyrostowi przeciętnego wynagrodzenia w kwocie stanowiącej sumę kwot 203 zł i 110,24 zł, o którym mowa w art. 4a ustawy z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie innych ustaw, w 2002 r.

3 Należność główną (NG) wylicza się według wzoru:

$$NG = (K_s \times Z) + C - K_w,$$

gdzie:

- a) Z - oznacza ilość osób zatrudnionych w zakładzie wg stanu na dzień 1 stycznia 2001 roku;
- b) C - oznacza koszty opłaty prowizyjnej, o której mowa w art. 5 ust. 2;
- c) K_w - oznacza sumę kwot, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 16).

Art.11.

1. Skarb Państwa umarza 100% należności głównej pozostałej do spłaty, gdy:

- 1) pracownicy, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 4 złożą pisemne oświadczenie:
  - a) o zaspokojeniu roszczeń wynikających z art. 4a ustawy z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie innych ustaw;
  - b) o niewnoszeniu roszczeń w przyszłości wobec Narodowego Funduszu Zdrowia, Skarbu Państwa i innej jednostki sektora finansów publicznych z tytułu zobowiązań wobec pracowników wynikających z ustawy z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocjacyjnym

systemie kształtowania przyrostu wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie innych ustaw.

- 2) kierownik zakładu, o którym mowa w art. 3 ust. 2, złoży pisemne oświadczenie, że pracownicy zakładu z listy, o której mowa w art. 7 ust. 1 pkt 4), którzy w dniu złożenia wniosku o umorzenie pożyczki nie pozostają z zakładem w stosunku pracy, otrzymali należności z tytułu zobowiązań wynikających z art. 4a ustawy z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie innych ustaw;
2. Pracownikami zakładu w rozumieniu ust. 1 pkt 1) są pracownicy, którzy w dniu złożenia wniosku o umorzenie pożyczki pozostają z zakładem w stosunku pracy.
3. Skarb Państwa umarza zakładowi pożyczkę po złożeniu przez zakład wniosku do ministra właściwego do spraw finansów publicznych.
4. Wniosek, o którym mowa w ust. 3 zawiera:
  - 1) nazwę zakładu oraz jego siedzibę i adres,
  - 2) listę pracowników zakładu na dzień złożenia wniosku,
  - 3) szczegółowe sprawozdanie z wykorzystania środków z pożyczki,
  - 4) oświadczenia, o których mowa w ust. 1.
5. Do wniosku dołącza się:
  - 1) opinię podmiotu, o którym mowa w art. 3 ust. 1,
  - 2) opinię BGK.
6. Opinie, o których mowa w ust. 5 wydaje się w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosków o te opinie.
7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych wydaje decyzję o umorzeniu pożyczki w ciągu 14 dni od dnia złożenia wniosku o umorzenie.

Art.12.

Łączna kwota pożyczek, o których mowa w art. 2 ust. 1 w 2005 r. wynosi 2,2 mld zł.

Art.13.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Uzasadnienie.

Projekt ustawy przewiduje udzielenie pożyczek publicznym zakładom opieki zdrowotnej na pokrycie roszczeń pracowników tych zakładów, wynikających z ustawy z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie innych ustaw powstałych w latach 2001 i 2005. Roszczenia pracownicze wynikają z zapisów nowelizacji ustawy, które weszły w życie 1 stycznia 2001 roku. Projekt przewiduje udzielenie pożyczki w 2005 roku w łącznej kwocie 2,2 mld przewidzianej w budżecie państwa. Dysponentem środków przewidzianych na pożyczkę, której udziela Skarb Państwa, jest minister właściwy do spraw finansów publicznych. Pożyczkę może uzyskać każdy publiczny zakład opieki zdrowotnej, który spełnia wymogi art. 2 ust. 2 niniejszej ustawy.

Pożyczka może być umorzona w 100 %, jeżeli zakład wykorzystał ją zgodnie z przepisami tej ustawy i spełnił warunki określone w art. 11. Decyzję o umorzeniu pożyczki wydaje minister właściwy do spraw finansów publicznych.

Udzielenie tej pożyczki publicznym zakładom opieki zdrowotnej przez Skarb Państwa jest zgodne z orzeczeniem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 18 grudnia 2002 roku, w którym jasno określono, iż za realizację podwyżek płac dla pracowników publicznych zakładów opieki zdrowotnej współodpowiedzialność ponosi system finansów publicznych.

Proponowane regulacje są zgodne z prawem Unii Europejskiej.

Proponowane w ustawie zmiany pociągają za sobą skutki finansowe w wysokości 2,2 mld zł przewidziane w ustawie budżetowej na rok 2005.